

Wiesław Koman, Józef Niedźwiedź

Wronowice-Paprzyce, st. 2, gm.
Werbkowice, woj. zamojskie, AZP
89-92/4

Informator Archeologiczny : badania 25, 80

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wśród ceramiki zdecydowanie dominują fragm. naczyń z okresu wpływów rzymskich. Występują też pojedyncze fragm. naczyń neolitycznych (kultura pucharów lejkowatych, kultura amfor kulistych) i kultury łużyckiej/pomorskiej.

Materiały czasowo znajdują się w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

Warszkowo, st. 30, gm. Sławno, woj. śląskie patrz wczesna epoka żelaza

**Wilkowa, st. 5
gm. Lubnice, woj. tarnobrz-
skie
AZP 94-68/25**

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Tarnobrzegu

Badania prowadzili mgr mgr Ewa i Krzysztof Garbaczowie. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków w Tarnobrzegu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego.

Kontynuowano badania wykopaliskowe rozpoczęte w 1988 r. W wykopach założonych w południowej części stanowiska natrafiono na ślady zniszczonych obiektów, najprawdopodobniej grobów. Na uwagę zasługuje grób jamowy zawierający liczne fragm. kilku naczyń, a także żelazny nóż i nieliczne, przepalone kości.

Badania będą kontynuowane.

**Wronowice-Paprzyce, st. 2
gm. Werbkowice, woj. zamoj-
skie
AZP 89-92/4**

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Wydział Archeologiczny w Zamościu

Badania prowadzili mgr mgr Wiesław Koman i Józef Niedźwiedź. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Wydział Archeologiczny w Zamościu. Osada z okresu lateńskiego.

Stanowisko znane jest z badań ratowniczych przeprowadzonych w 1976 i 1977 r. przez A. Kokowskiego. Badania terenowe w ramach AZP pozwoliły odkryć częściowo zniszczony obiekt znajdujący się w profilu ściany wybierzyska piasku, tuż obok polnej drogi. W związku z tym przeprowadzono jednodniowe badania interwencyjne.

Po zdjęciu wierzchniej warstwy piasku, na gł. 35 cm zaobserwowano strop obiektu. W rzucie poziomym obiekt miał kształt owalny (zachowało się ok. 60% obiektu) a w profilu soczewkowaty. Wypełnisko składało się z dużej ilości polepy, kilku przepalonych kamieni, dużej ilości węgli drzewnych, wśród których znaleziono 2 nadpalone kawałki drewna, oraz kilku „cegiełek” glinianych. Zbioru zabytków dopełniło rozbite naczynie.

Obiekt oznaczony jako 1/91 jest analogiczny do obiektu 4/77 zaliczonego jako obiekt produkcyjny do kultury łużyckiej. O ile z pierwszym członem stwierdzenia można się zgodzić, o tyle zaliczenie go do kultury łużyckiej jest chyba błędne, jako że mały fragm. ceramiki, który datował obiekt, znajdował się najprawdopodobniej na złożu wtórnym. Sądzić tak można na podstawie analogii obu obiektów, tj. 4/77 i 1/91, które mają identyczny rozkład materiałów. Odkryte w sezonie 1991 naczynie ze względu na formę i ornamentikę można zaliczyć najwcześniej do okresu lateńskiego lub wpływów rzymskich. Forma jest długotrwała i mało charakterystyczna, choć występuje niezbyt często. Tym samym cały obiekt 1/91 należy datować podobnie jak naczynie.